ఆడమనసు

ఉప్పలూరి ఉమాదేవి

వాతావరణం ఆహ్లాదకరంగా వుంది.

సంధ్యాసమయం. పక్షులు గూటికి చేరుకుంటున్నాయి.

సిటీబస్‌లన్నీ రద్దీగా వున్నాయి. ఉదయం ఫ్రెష్‌గా వెళ్లినవారు అలసిపోయి, వాడిన ముఖంతో ఎపుడు యింటికి చేరుకుంటామా? అని చూస్తున్నారు.

"హల్లో! శ్రీధర్! ఎపుడొచ్చావ్?" ప్రదీప్ లోపలికొస్తూ అడిగాడు.

"ఫైవ్‌మినిట్స్ అయింది బావగారూ! అక్క లోపల కాఫీ తయారుచేస్తోంది." అన్నాడు.

"చిత్రా! కాఫీకి మేమూ రెడీ అయ్యాం. ఇంకో కప్పు తీసుకురా. ఆఁ శ్రీధర్! అంతా కులాసావా?" సావధానంగా కూర్చుంటూ అడిగాడు.

"అంతా కులాసానే, పద్మ డెలివరీ టైమ్ కదా! నిన్న రాజమండ్రి తీసుకొచ్చాము, ఎలాగూ లీవ్ పెట్టానుకదా! మిమ్మల్ని చూడొచ్చుని వచ్చాను."

ఇంతలో మూడేళ్ళ మున్ని వచ్చింది.

"అరె! ఎక్కడికెళ్ళావమ్మా?" ఆశ్చర్యపోతున్నట్లు అడిగాడు ప్రదీప్ మున్నిని ఒడిలో కూర్చోపెట్టుకుంటూ.

"మళే, డాడీ! అంకుల్ వత్తే మమ్మీ కాఫీ చేత్తుందిగా. అందుకని మమ్మీకి..." అంటూ ఎలా చెప్పాలో తెలియక ఆగిపోయింది.

"సాయం చేద్దామని వెళ్ళావామ్మా?" ముద్దు పెట్టుకుంటూ అడిగాడు.

'ఊఁ' అంటూ తల వూపింది.

"మరి అంకుల్‌తో మాట్లాడేవా?"

"ఆఁ! మళే అంటీకి బుజ్జిపాప పుడ్తుందని అంకుల్ చెప్పారు. డాడీ! నాకు పాప కావాలి." అంది ప్రదీప్ గెడ్డం పుచ్చుకుని.

"మీ మమ్మీ నడుగు, నాదేంలేదు." అన్నాడు కాఫీ తీసుకువస్తున్న చిత్రని చూసి నవ్వుతూ.

"పాపం ఆశ!" అంది చిత్ర నవ్వుతూ.

"ఆంటీ మంచిది, పాప నిత్తోంది, నీతో మాట్లాడను." అంది బుంగమూతి పెడ్తూ.

ముగ్గురూ గట్టిగా నవ్వేసారు.

"బాప్‌రే! మున్ని కోరిక తీర్చాల్సిందే చిత్రా!" అన్నాడు ప్రదీప్ నవ్వుతూ.

"బావగారూ! వెదర్ ఏం బాగుండలేదండీ!" అన్నాడు శ్రీధర్ విసుగ్గా.

"చాలా బాగుంది నాకు. ఇటువంటప్పుడు భార్యామణితో కూర్చొని వేడి వేడి పకోడీలు తింటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటే ఎంత బాగుంటుందో చెప్పలేను." చిత్రవైపు చూసి అన్నాడు.

"ఏమోనండీ, వర్షం వస్తే ఏ పనీ జరగదు" అన్నాడు.

వర్షం చిరుజల్లుగా ప్రారంభమైంది.

* * *

అర్ధరాత్రి.

వర్షం కుండపోతగా కురుస్తోంది.

మెరుపులు పాముల్లా జారిపోతున్నాయి.

ఇపుడపుడు ఒకటో అరో పిడుగులు పడుతున్నాయి.

సుచిత్ర నిద్రపోతోంది. ప్రదీప్ నెమ్మదిగా లేచి టేబుల్ దగ్గరకు వెళ్లి టేబుల్‌లైట్ వేసి లెటర్‌పాడ్ తీసి ఏదో వ్రాసి కవరులోపెట్టి దాచేసి లైట్ తీసి బెడ్ దగ్గరికి వచ్చాడు.

ఇంతలో ఫెళఫెళా మంటూ ఆకాశం ఘర్జించింది.

కెవ్వున అరిచింది సుచిత్ర. గబుక్కున దగ్గరికి తీసుకున్నాడు. ఇంకా భయపడ్తోంది. పెదవులు అదురుతున్నాయి.

"చిత్రా! ఏయ్! కళ్లు తెరు." అన్నాడు నెమ్మదిగా.

కళ్లు తెరిచి చూసింది. భయంతో రెపరెప లాడుతున్నాయి.

మంచినీళ్లు తాగించాడు.

"నిద్దరొస్తోంది." అంది మత్తుగా.

"ఈసారి మళ్లీ కెవ్వుమంటూ లేవకు. శ్రీధర్, మున్ని పరిగెత్తుకొస్తారు." అన్నాడు ఆమెవైపు తిరిగి పడుకుంటూ.

సుచిత్ర గట్టిగా గిచ్చింది.

ఈసారి కెవ్వుమనటం ప్రదీప్ వంతయింది.

* * *

ఉదయం ఏడు గంటలయింది.

ఆకాశంలో మబ్బులు యింకా విడిపోలేదు.

మేఘాలు మళ్ళీ వర్షించేటట్లుగా వున్నాయి,

ప్రదీప్ బెడ్‌మీద పడుకునే వున్నాడు.

"గుడ్‌మార్నింగ్ డాడీ!" అంటూ మున్ని వచ్చింది.

"గుడ్‌మార్నింగ్ బేబీ!" అంటూ మున్నిని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

"మున్నీ! మీ డాడీని యిలా రమ్మను." అంటూ సుచిత్ర పిల్చింది.

"వస్తున్నాం మేడమ్! ఏమైనా వంట పని చెబుతారా?" కిచెన్ రూమ్‌లోకి వచ్చి అడిగాడు.

"ఆహా! చేసేవాళ్ళకైనా వుండదు." అంది పూరీలు వత్తుతూ.

"ఎందుకు పిలిచినట్లు?" ఛైర్‌లో కూర్చుంటూ అడిగాడు.

"కబుర్లు చెబుతారని." అంది.

'హాయ్' అంటూ ఆవలిస్తూ వచ్చాడు శ్రీధర్.

"శ్రీ! నీ కిష్టమైన పూరీ, కూరా చేస్తున్నాను." అంది నవ్వుతూ.

"అక్కా! ఫైవ్‌మినిట్స్‌లో వచ్చేస్తాను." అంటూ బాత్‌రూమ్‌వైపు పరిగెత్తాడు.

"ఎంతైనా తమ్ముడు. నాలుగు సంవత్సరాల నుంచి కాపురం చేస్తున్నాం ఎపుడైనా ఏమండీ! మీ కిష్టమైంది చేసాను అని అన్నావా?" నవ్వు కప్పించనీయకుండా అడిగాడు.

"ఎందుకండీ అబద్ధాలు! ఇంకా ఆడపిల్లలు కావాలా?" చిరుకోపంగా అడిగింది చిత్ర.

"ఓయస్, కావాలి. ఏయ్! ఏమైనా..." అంటూ చిలిపిగా నవ్వుతూ ఆమె కళ్లలోకి చూసాడు.

"ఏయ్!" అంటూ నవ్వుతూ అప్పడాలకర్ర ఎత్తింది.

"బాప్‌రె! పత్రికలో కార్టూన్‌ని, నిజం చేయకు." భయం నటించాడు.

టిఫిన్ చేస్తుంటే చాకలి వచ్చాడు.

"అమ్మగోరూ! బట్టలెయ్యండి." అంటూ కూర్చున్నాడు.

"చిత్రా! నిన్న వేసుకున్న పాంటూ, షర్ట్ వేసెయ్!" అన్నాడు ప్రదీప్.

ప్రదీప్ పాంట్ జేబులో కవరు దొరికింది. లెటర్ వస్తే చెప్పేవారు. ఎక్కడనుంచా? అని చూసింది. ఫ్రం అడ్రస్‌లో 'అనుపమ' అని వ్రాసి వుంది.

"ఎవరీ అనుపమ?" ఆమె మనసు ఆలోచిస్తోంది.

"రండి, అమ్మగోరు! రేవుకెళ్ళాల." అంటూ చాకలి గొడవ.

కవర్ని రేడియో క్రింద పెట్టి పాంట్ వేసింది.

పని చేస్తోందేకాని చిత్ర మనసంతా కవరు చుట్టూ తిరుగుతూనేవుంది.

"చిత్రా! వైట్ డ్రెస్ తియ్యమంటే బ్లూ తీసావేమిటి?" డ్రెస్ చేసుకుంటూ అడిగాడు.

"అదేగా మీరు తియ్యమంది." అంది.

"ఓహో! చెవుడొచ్చిందాండి!" నవ్వుతూ అడిగాడు.

"నాకేమీ రాలేదు, నాతో మాట్లాడవద్దు." అంది చిన్నపిల్లలా.

సుచిత్ర మనసు చాలా సున్నితం. ఒకళ్ళు చెప్పిందీ, తను చూసిందీ నిజమనుకుంటుంది. అందుకు కారణాలు ఆలోచించదు. కోపంవస్తే చాల కష్టం. కోపం రాకపోతే సుచిత్ర అంత మంచిమనిషి. ప్రేమస్వరూపిణి యీ లోకంలోనే వుండరు.

ఎటొచ్చీ అతివృష్టి, అనావృష్టికి తట్టుకో గలగాలి. ఆ నేర్పు ప్రదీప్‌లో వుంది. కోపం వచ్చినపుడు మున్నికన్న చిన్నదన్పిస్తుంది సుచిత్ర అతనికి.

ఎందుకో కోపం వచ్చేసింది అనుకుని బ్లూ డ్రెస్సే వేసుకున్నాడు.

"బావగారూ! రెడీయేనా?" శ్రీధర్ అడిగాడు.

"ఆఁ! వస్తున్నాను." అంటూ రాత్రి దాచిన కవరు తీసుకున్నాడు.

రోజూ చిత్ర, మున్ని నుంచి ప్రెజెంట్ తీసుకోందే, తను యివ్వందే ప్రదీప్ బయటకు వెళ్లడు.

చిత్ర కోపం బాగా తెలుసు ప్రదీప్‌కి. అటువంటి సమయంలో దగ్గరికే రానివ్వదు.

మున్నిని ముద్దుపెట్టుకుని 'ఒకటి మిస్సింగ్' చిత్రకి వినపడేలా అని వెళ్లిపోయాడు.

జావా గేట్లోంచి 'రయ్' మంటూ వెళ్లింది.

పదింటికల్లా మున్నికి భోజనంపెట్టి పడుకో పెట్టింది.

సుచిత్రకి ఒక గుణం వుంది. తనకి కోపం వచ్చినపుడు ప్రదీప్‌కి యిష్టమైనవన్నీ కట్టు కుంటుంది కాని దగ్గరకు రానివ్వదు. అతడు పడే వేదన చూసి బ్రతిమాలించుకోవాలని ఆమె ఆరాటం.

లైట్ బ్లూ కలర్ వెంకటగిరి చీరకట్టి, తల నిండుగా మల్లెలు పెట్టుకుంది.

ఆ కవర్ని ఎపుడు తెరిచి చూద్దామా? అనే ఆత్రుత

ఎలాగైతేనేం కవర్ని తెరిచి లెటర్ తీసింది.

'డియర్ ప్రదీప్!'

నమస్తే! నువ్వు యిక్కడికివచ్చి రెండు నెలయింది. మాధవి పరిస్థితిలో మార్పులేదు. ఎప్పుడూ శూన్యంలోకి చూస్తూవుంటుంది, ఒక్కొక్కసారి గట్టిగా నవ్వుతుంది.

డాడీ యీరోజే వైజాగ్ తీసుకెళ్ళారు. ట్రంకాల్ వచ్చింది.

మెంటల్ షాక్‌ట. కొన్నిరోజులు అక్కడే వుండమన్నారుట.

'ప్చ్' మాధవి జీవితం ఎలా పరిణమిస్తుందో! తలచుకుంటే బాధగావుంది.

ఒకసారి మనస్సుకి రిలీఫ్‌గా వుంటుందని పిక్చర్‌కి తీసుకువెళ్ళాను. మా ముందు వరసలో ఎవరో దంపతులు కూర్చొనివున్నారు. ఇక పిక్చర్ చూడకుండా వారివైపే చూస్తోంది.

ఒక్కసారిగా నవ్వేసింది.

నాకు భయంవేసి యింటికి తీసుకువచ్చేసాను.

మాధవి యిలా మారడానికి ఆనాటి సంఘటన కారణమనుకుంటాను. ఏమైనా మాధవి తన ప్రేమను వ్యక్తంచేస్తే బాగుండేది.

ఇపుడు అనుకుని ఏం లాభం? చేయగలిగింది ఏముంది? అంతా విధి లిఖితం!

'పెళ్లికాని పెళ్లి'లో, హేమాచౌదరి

డాడీ అడిగినట్లు చెప్పమన్నారు. మరి వుంటాను.

నీ స్నేహితురాలు
అనుపమ.

ఒక్కసారిగా ఊపిరి పీల్చుకుంది సుచిత్ర.

ఏమిటి ఆ సంఘటన? ప్రదీప్ ఏమైనా యిదిగా ప్రవర్తించాడా? లేక ఆమె ప్రదీప్‌ని ప్రేమించిందా?

అమ్మో! ప్రదీప్ తన సొంతం. అతని మనసు తనదే, అతనిపై తనకే హక్కువుండాలి.

అయితే ప్రదీప్‌ని ప్రేమించివుంటుంది. అందుకే ఏ జంటవైపు చూసినా ఆమెకి కోపం. ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయత ఏర్పడి నవ్వుకుంటోంది.

ప్రదీప్ పచ్చగా, పొడవుకి తగ్గ లావుతో చూపరులకు అందంగా ఉంటాడు. దానికితోడు మాటలలో చొరవ, చిలిపిదనం ఎదుటివారిని ఆకర్షిస్తాయి.

ప్రదీప్ హృదయమంతా తానే నిండి ఉండాలి. యింకొకరికి స్థానం ఉండకూడదు. అది 'అసూయ' అనే అనుకోండి.

ఇలా ఆలోచిస్తోంది ఆమె మనస్సు.

రెండవ శనివారం అవటంవలన బ్యాంక్ నుంచి పన్నెండింటికే వచ్చేసాడు ప్రదీప్.

శ్రీధర్ ఊరెళ్లిపోయాడు.

మోటార్ బైక్ వరండాలో పెట్టి విజిల్ వేసుకుంటూ లోపలికి వచ్చాడు.

అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. నెమ్మదిగా బెడ్‌రూమ్‌లోకి తొంగిచూసాడు. సుచిత్ర ఏదో నవల చదువుకుంటున్నట్లుంది.

'ఓహో' యింకా కోపం పోలేదనుకుంటాను. లేకపోతే ఈపాటికి ఎదురు చూస్తూ ఉండేది' అనుకున్నాడు.

దగ్గరగా వెళ్లి 'పేన్‌పించ్' అని గిచ్చబోయాడు.

గబుక్కున చెయ్యి తీసేసింది.

'సత్యభామ నయమనుకుంటాను' ఆమెకి వినపడేలా అని మంచం దగ్గర కూచున్నాడు.

"పోనీ యిపుడు లేవద్దు" అంది.

"నాతో మాట్లాడటానికి ఎవరూ లేరు, నేను లేపుతాను" ఉడికిస్తున్నాడు.

"ఎందుకు లేరు, మీరు కావాలనుకుంటే అనుపమ, గినుపమ, మాధవి, గీధవి చాలమంది ఉన్నారు" అంది కోపంగా.

"నాకు అక్కర్లేదు, నాకు సుచిత్రే కావాలి" కొంటెదనం కళ్లలో మెరుస్తుండగా అన్నాడు.

"నా పేరు సుచిత్ర కాదు" అంది అతనిమీద పుస్తకం విసురుతూ.

'ఓ యస్! చిత్ర అనుకుంటున్నాం' అంటూ పుస్తకం అందుకున్నాడు.

"ఇదిగోండి లెటర్" అందించింది.

"నువ్వెపుడు చూసావ్?" నెమ్మదిగా అడిగాడు.

"మీరు చెప్పకపోయినా తెలిసే విధంగానే తెలిసింది. అపర శ్రీరామచంద్రుడు" అంది కోపంగా.

"అందుకు సందేహమా?" నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఎందుకండీ? రాముడిమీద ఉన్న గౌరవం పోగొడతారు? మీలా రాముడు యింతమంది స్త్రీలతో తిరిగాడా?" అడిగింది.

"ఏమిటి చిత్రా! నువ్వంటున్నది?" కోపంగా అడిగాడు.

"లెటర్ చదివారుగా తెలియడంలేదా? మాధవికి పిచ్చెక్కడానికి కారకులెవరు? ఏమిటి ఆనాటి సంఘటన?" నిలదీసినట్లడిగింది.

"మాధవి సంగతా నువ్వు అడిగేది. నావలన తప్పు జరగనపుడు భయపడటందేనికి? నువ్వు అనుమానిస్తావని నాకు తెలుసు. నేను యింతటి హోదాలో ఉండటానికి కారణం మాధవి తండ్రి రంగనాథ్‌గారు. రికమెండేషన్‌లు, లంచాలు ఉన్నా, ఉద్యోగాలు రాని రోజుల్లో కేవలం నా ఫస్ట్‌క్లాస్ డిగ్రీకి ఈ ఉద్యోగం యిప్పించారాయన. అపుడపుడు వాళ్ళింటికి వెళ్తుండేవాడిని" –

'మాధవి వాళ్ళ అమ్మాయేనా?' మధ్యలో అడిగింది.

"ఆ యిద్దరు అమ్మాయిలు. పెద్దమ్మాయి అనుపమ, చిన్నమ్మాయి మాధవి. అనుపమకి భర్త లేడు. మాధవికి చిన్న వయసులో పోలియో వచ్చి కాలు పడిపోయింది. ఎంతో విరాగిగా ఉండేవారిని నా మాటలతో సరదాగా నవ్వించి, మాట్లాడించేవాడిని. క్రమంగా నాతో బాగా చొరవగా మాట్లాడటం మొదలుపెట్టారు. మాధవి చూపులు ఎంతో ఆరాధనగా ఉండేవి.

త్వరలో

ఆమెకేం కావాలి?

ప్రారంభం!

అపుడపుడు అమ్మ దగ్గరికి వెళ్ళొస్తూ ఉండేవాడిని. తిరిగివచ్చినపుడల్లా పెళ్లిచూపుల కెళ్లారండి? ఎంతో ఆత్రుతగా అడిగేది మాధవి. సమాధానంగా నవ్వేసి ఊరుకునేవాడిని. మాధవి నామీద మనసు పెంచుకుంటుందని నేను ఊహించలేదు.

నా భార్య అందంగా, ఏవంక లేకుండా ఉండాలని, అపుడపుడు చిలిపి కలహాలు సృష్టించేదిగా ఉండాలని కోరుకునేవాడ్ని" అంటూ చిత్రవైపు చూసాడు.

ఆమె అమాయకంగా మొహంపెట్టి అతను చెప్పేది వింటోంది.

"ఒకసారి ఊరు వెళ్ళినపుడు నా కలల సుందరిని చూసాను. ఎలాఅయినా సరే ఆ అమ్మాయినే చేసుకుంటానని అమ్మతో చెప్పివచ్చాను. అప్పట్నుంచి ప్రపంచమంతా నాకు ఎంతో అందంగా కన్పించేది, మాధవివాళ్ళతో ఎంతో ఉత్సాహంగా మాట్లాడేవాడిని. అమ్మ శుభలేఖలు వేయించమని లెటర్ వ్రాసింది. మొదటి శుభలేఖ రంగనాథ్‌గారికిద్దామని వెళ్ళాను. మాధవి మేడమీద వీల్‌ఛైర్‌లో కూర్చొని పత్రిక చదువుకుంటోంది. రంగనాథ్‌గారు హాలులో సోఫాలో కూర్చొని పేపర్ చదువుకుంటున్నారు. నేను శుభలేఖ యిచ్చి తప్పకుండా రావాలని చెప్పాను..."

"మరి రాలేదనుకుంటాను." అంది.

"అదే, మాధవి ఎందుకనో రాలేదు. అనుపమ ఎక్కడికీ రాదు. రంగనాథ్‌గారికి తీరికే వుండదు. 'చాలా సంతోషమోయ్! ఒక యింటివాడివవుతున్నావు' అన్నారు. నవ్వుతూ, మాధవితో చెప్పారీ విషయం.

'ఏమిటి డాడీ?' అంటూ ముందుకు రాబోయి వీల్‌ఛైర్‌లో నుంచి దొర్లుకుంటూ క్రిందికి పడిపోయింది. ప్రక్కనే వున్న అనుపమ గ్రహించే లోపునే యిదంతా జరిగిపోయిందిట. అదే ఆనాటి సంఘటన. అన్నీ సరిగా వున్నవారికే పెళ్లి జరగటం అలస్యమవుతున్న యీ రోజుల్లో కుంటితనం, పిచ్చి కల యువతిని ఎవడు చేసుకుంటాడు? ఆదర్శాలు వల్లించడం తేలిక. ఆచరణ అసాధ్యం. నిన్ననే అనుపమ దగ్గర్నుంచి లెటర్ వచ్చింది. నేను రెండు నెలల క్రిందట అమ్మని చూడటానికి వెళ్లినపుడు అక్కడికికూడా వెళ్లాను. ఇదంతా నీకు నిన్ననే చెప్పవచ్చు. లేక పెళ్లయిన కొత్తలో చెప్పవచ్చుకాని ఆడమనసు ఎటువంటిదో నాకు తెలుసు. అసూయ ముందుపుట్టి ఆడది తర్వాత పుట్టిందంటారు." అన్నాడు.

"మగవాళ్లకీ వుంది అసూయ. భార్య ఇంకో మగాడితో మాట్లాడితే అసూయ, అనుమానం!" అంది కోపంగా.

"అరె, మాలోనూ అసూయాపరులున్నారని ఒప్పుకుంటాను మేడమ్! మాధవి మూగగా ప్రేమించింది. తన ప్రేమను బయటపెట్టలేదు."

"పెట్టివుంటే ఆమెనే వరించేవారా?" అడిగింది.

"అదిగో, అదే అసూయ. ఆడమనసు ఇంతే. ఏదో చూస్తారు, ఏదో వింటారు, నమ్మేస్తారు. భర్తపై కోపం తెచ్చుకుని యింటిని అశాంతిపాలు చేస్తారు. ఇపుడు నువ్వు ఆలోచించింది అంతే." అన్నాడు.

"మీరు మాధవిని చేసుకుంటే పోయేది." అంది బుంగమూతి పెడ్తూ.

"మేడమ్! నేను సామాన్య యువకుడ్ని. ఆదర్శవాదిని కాదు. నాతో లక్షణంగా తిరిగే భార్య కావాలని కోరుకున్నాను. ఆదర్శం అనే మేలిముసుగు వేసికొని అమాయక యువతులను మోసంచేసి పెళ్లి చేసుకుని, మోజు తీరిన తర్వాత, అందరూ భార్యలతో సరదాగా తిరుగుతుంటే 'ఛీ' నీతో యింతే ఎక్కడి కెళ్దామన్నా లేదు. అని విసుక్కునే ఆదర్శవాదులని చాలమందిని చూసాను. ఇంకేముంది ఏడ్పులు, పెడబొబ్బలు ఐ హేటిట్!" అన్నాడు ప్రదీప్.

"అందుకే మీ మగాళ్ళు ఆడమనసు లెరిగి ప్రవర్తించండి!" నవ్వుతూ.

"చిత్రా! ఆకలి!" అన్నాడు.

"పదండి సార్! అలిసిపోయారు." అంది చిత్ర కుర్చీలోంచి లేస్తూ.